

Walter James Brooks

11 D 3

Eind april 1945 stonden de Canadese troepen net over de Nederlands-Duitse grens in Oost-Friesland voor de rivier de Eems. De stad Leer lag aan de andere kant van de rivier. Omringd door moeilijk begaanbaar laagland in het noorden en met rivieren (Eems en Leda) in het westen en zuiden, was Leer een goed verdedigbare en dus moeilijk in te nemen havenstad. Alle toegangsbruggen over de Eems en Leda waren door de Duitsers opgeblazen. Voor de Canadezen zat er geen andere keus op dan de stad over het water te bereiken. De rivier de Eems was drie- tot vierhonderd meter breed. Alleen onder bescherming van een rookgordijn en stevige artillerie-ondersteuning zou het mogelijk zijn de aanval met boten over de Eems op Leer succesvol af te ronden. Generaal Simonds gaf de opdracht dat er op 28 april 1945 voor middernacht een stevig bruggenhoofd moest zijn, van waaruit de verovering van Leer kon worden ingezet. Dat betekende dat de aanval midden op de dag, rond drie uur – wanneer het waterpeil op zijn hoogst was – moest worden ingezet.



Op drie verschillende plekken werd de oversteek gemaakt. Tegelijkertijd werd met artillerievuur en met aanvallen vanuit de lucht de Duitse verdedigingslinie op de proef gesteld.

De North Nova Scotia Highlanders zouden vanaf de zuidoever de Leda oversteken en de haven van Leer innemen, die op een schiereiland tegen de stad aan lag.

De Highland Light Infantry stak met drie compagnieën in dertig boten de Eems over, waar de Leda in de Eems uitmondt, ongeveer drie kilometer ten zuiden van het stadscentrum.

Het Stormont, Dundas & Glengarry Highlanders-regiment zou vanaf de westoever van de Eems bij Bingum de rivier oversteken om de stad vanuit het westen aan te vallen. De drie regimenten zouden hun aanval precies tegelijkertijd inzetten. Het begon met heftige beschietingen vanaf half drie, waarbij de stellingen van de Duitse verdedigingstroepen onder vuur werden genomen.

De aanval vanuit het zuiden was spectaculair en succesvol. Met betrekkelijk weinig verliezen.

Maar voor het Stormont, Dundas & Glengarry Highlanders-regiment verliep de aanval vanuit het westen minder gladjes, om niet te zeggen dramatisch. Een aantal boten vertoonde motorische mankementen of sloeg om. Sommige drenkelingen werden nog gered, maar aan het eind van de dag bleken zeker negentien jongens van het regiment gesneuveld, verdronken of vermist.

*Major Forman, Lance corporal Abrams en soldaat Whitcombe legden later uit wat er was gebeurd met de boot waarin zij de overkant probeerden te halen. Zij zaten in een aanvalsbote met veertien man. Hun boot kwam in de problemen doordat de schutter voorin de boot (bow man), mogelijk omdat hij was geraakt, bijna overboord sloeg. De man hing over de boeg. Misschien daardoor, maar in elk geval praktisch op het zelfde moment, stak de voorsteven van de stormboot in de boeggolf van de boot voor hen. In luttele seconden verdween hun boot onder water en lag de bemanning in het koude rivierwater. Forman, Abrams en Whitcombe zagen hun maten in het water verdwijnen. Een van die elf drenkelingen was **Walter Brooks**.*



Ottawa.

Walter is op 24 mei 1917 in Toronto geboren. Hij was Rooms-katholiek.

Beroep: monteur elektrische transformatoren en vrachtwagen chauffeur.

Technische opleiding (3 jaar) Vrachtauto monteur en chauffeur

Hobby's: meubels maken, jagen, zwemmen en vissen hij speelde ook een beetje gitaar. In zijn keuringsrapport worden veel positieve eigenschappen en vaardigheden vermeld.

Aanmelding bij het leger op 19 juni 1942 in



Op 12 juni 1942 getrouwd met Kathleen Rita Brooks. In 1943 wordt het zoontje Larry geboren.

In september 42 al naar UK.

Op 6 augustus 1944 naar het front in Frankrijk.

Op 28 april 1945 gesneuveld bij de oversteek van de Eems bij Leer (NW Duitsland).

Eerst als vermist opgegeven, pas in november krijgt zijn weduwe Kathleen zekerheid dat hij gesneuveld is.

Hij kreeg eerst een tijdelijke rustplaats aan de westzijde van de Eemsbrug bij Leer. Later werd hij herbegraven in Holten. (Plot 11, rij D, graf 3).